

Lucrarea colectiva de evanghelizare si marturie personala

Buna dragul meu.

Biserica functioneaza ca si un corp. In corp fiecare organ are functia lui, iar o buna functionare a fiecarui organ garanteaza o buna functionare a intregului organism. Mana nu poate spune ca nu are nevoie de picior, nici ochiul, ca nu are nevoie de gura. Fiecare este o parte individuala, dar impreuna formeaza un intreg.

In Biserica lui Dumnezeu lucrurile se petrec exact la fel. Fiecare membru este important si trebuie sa participe la o buna functionare a intregului.

In studiul anterior am vazut importanta participarii individuale a crestinului in misiunea comuna a Bisericii. A aduce o persoana la Hristos nu este o lucrare pe care crestinul trebuie sa o faca daca are timp, si nici nu depinde daca are sau nu are daruri, pentru ca rugaciunea, studiul Bibliei si marturisirea nu sunt daruri ci sunt necesitati spirituale baze. Adica, ori le practicam, ori suntem condamnati la moarte spirituala.

In acest studiul nu ne vom mai concentra asupra participarii individuale a crestinilor, ci ne vom focaliza atentia asupra lucrarii colective a Bisericii.

Fiecare crestin trebuie sa-si asume responsabilitatea sa misionara, chiar Biserica intreaga trebuie sa si-o asume, amintindu-si ca scopul existentei sale este predicarea Evangheliei. De aceea Domnul i-a aratat lui Ioan nasterea ramanitei simbolizata prin aparitia celor 3 ingeri. Iata ce ne spune Apoc. 14,6:

“6 Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și ori cărui norod.”

Sa ne fixam atentia la prepozitia “*pentru*”, care exprima scopul lui Dumnezeu pentru Biserica acestor zile. Dumnezeu are un scop pentru Biserica Sa. Menirea acestui scop este a ajuta Biserica sa-si atinga idealul pe care Dumnezeu l-a gandit pentru ea. Care este acest scop?

Prepozitia “*pentru*” ne ofera raspunsul: PENTRU PREDICAREA EVANGHELIEI VESNICE. Spiritul Profetic ne spune in Marturii vol 3 pg.21 (ed. sp.) urmatoarele:

“Biserica lui Dumnezeu pe pamant a fost organizata pentru scopuri misionare, iar Domnul doreste sa vada Biserica intreaga cautand modalitati prin care cei mari cat si cei umili, bogati si saraci vor putea auzi mesajul adevarului.”

Scopul Bisericii este sa gaseasca medii si metode pentru a-si aduce la indeplinire misiunea. Adica ea trebuie sa fie angajata in implinirea acestui ideal. Puterea sa trebuie sa fie orientata in realizarea acestui scop. Biserica trebuie sa faca aceasta pentru a reflecta caracterul lui Dumnezeu si pentru a forma parte din Biserica glorioasa pe care El va veni sa o rescumpe.

Sa citim un alt citat inspirat din cartea Faptele Apostolilor pag. 9(ed. sp.):

“ Biserica este mijlocul destinat de Dumnezeu pentru salvarea oamenilor. A fost organizata pentru a sluji, iar misiunea sa este aceea de a proclama, evangheliza lumea.”

In acest citat gasim din nou prepozitia “*pentru*”, repetata de 2 ori. Acesta este scopul existentei Bisericii. Viziunea asupra misiunii era foarte clara in momentele de inceput ale Miscarii Adventiste. In 1893 cand Biserica era la inceputurile activitatii sale, serva Domnului spunea in Buletinul general al Asociatiei din februarie 1893 pg 421 (ed. sp.):

“ Lucrarea noastra este bine intemeiata pe Cuvantul lui Dumnezeu. Crestin trebuie sa stea langa crestin, o biserica alaturi de cealalta, instrumentul uman cooperand cu cel divin, fiecare persoana subordonata Duhului Sfânt si toti uniti pentru a da lumii vestea cea buna a harului lui Dumnezeu.”

O dragul meu, istoria ne demonstreaza ca ne-am nascut avand o viziune clara a misiunii si cu privire la rolul marturisirii din viata fiecarui credincios. Dar ceva s-a intamplat de-a lungul drumului. Multe Biserici astazi, cred ca ele sunt refugiul pentru copiii spirituali, fragili si fara aparare, care duc lipsa de protectie si ingrijire. Adica la primul planset, pastorul alearga ca sa dea “suzeta” bebelusului care plange. Multi slujbasi

risca sa indeplineasca un fel de rol de ingrijitor de copii. Principala lor activitate este a legene "patutul" pentru ca micutul sa nu planga.

Uitam ca ne-am nascut cu un scop si de asemeni uitam ca cea mai buna maniera de a pastra membrii intr-o sanatate spirituala perfecta, este aceea de a-i angaja in lucrarea de aducere de suflete la Hristos.

Misiunea de a-i cauta pe pacatosi si a-i aduce la Hristos, nu este doar lucrul catorva voluntari. De aceea nici nu trebuie sa fie asa, pentru ca in Biserica este de lucru pentru fiecare si pentru toti. Misiunea de a aduce persoane la Hristos este o datorie a fiecaruia, dar in acelasi timp misiunea tuturor si a Bisericii ca intreg. Misiunea individuala a fiecaruia poate intampina dificultati daca nu se poate baza pe sprijinul Bisericii ca intreg. In cadrul acestui context, misiunea de evanghelizare nu poate fi realizata prin campanii ci prin activitati permanente, continue, devenind viata de zi cu zi a Bisericii.

Usile ei se vor deschide pentru a primi persoanele aduse prin lucrarea individuala a fiecaruia, iar acestia vor fi primiti ca si pietre pretioase in familia lui Dumnezeu si care se nasc ca si copii spirituali in Imparatia lui Dumnezeu. Antenele misionare ale Bisericii trebuie sa fie mereu deschise si la lucru, gata de a detecta pe noii veniti, iar bratele si inimile tuturor, trebuie sa fie deschise pentru a le oferi dragostea de care au nevoie ca sa creasca pentru a ajunge la maturitate spirituala.

Orice Biserica constienta de scopul sau misionar este necesar sa aiba o activitate care se desfasoara in permanenta. Ca de exemplu o excelenta grupa de diaconi reponsabili cu primirea vizitatorilor, exact ca si receptionerii de la hotele. Ei reprezinta Biserica si se afla acolo pentru a primi vizitatorii si a-i face sa se simta iubiti. Membrul care doreste sa-si aduca prietenul in vizita la Biserica, trebuie sa comunice anticipat acestei grupe, numele persoanei care va veni, iar cand aceasta persoana va pasi pragul Bisericii va fi intampinata de diaconii care se ocupa cu primirea si care i se va adresa direct pe nume. Dragul meu, nu exista nimic mai frumos si mai apreciat decat sa auzi ca cineva ti se adreseaza direct pe nume. Apoi aceasta persoana trebuie condusa cu multa grija si dragoste spre un loc special. Trebuie sa i se ofere o Biblie. Acest detaliu ii va transmite urmatorul mesaj: aici, in acesta Biserica venim sa studiem Biblia.

Biserica de asemeni trebuie sa fie educata pentru a cultiva o clima de receptivitate, dragoste si apropiere. Responsabilitatea ca persoana nou venita sa se simta bine, confortabil, nu este partea numai a persoanelor de la receptie, ci a intregii Biserici. Fiecare crestin re nascut in Imparatia lui Dumnezeu, trebuie sa fie educat ca sa primeasca pe noii veniti cu un zambet larg si inima calda. Mai degraba sa uiti sa saluti un prieten, un frate decat pe un strain. Noii veniti trebuie sa respire un aer plin de dragoste si trebuie sa plece cu dorinta de a reveni. Aceasta va deveni ceva natural cand caracterul lui Isus Hristos va fi reflectat de catre membrii Bisericii.

Biserica trebuie sa aiba un serviciu divin de rugaciune atractiv. Serviciile divine de rugaciune ar trebui sa se transforme in servicii divine de intersesie, Biserica trebuie sa se roage pentru persoanele cu care membrii lucreaza. Cand Biserica lui Dumnezeu se roaga, ceva extraordinar are loc. Eu am vazut minuni: toti care nu vroiau sa stie nimic despre Isus si care-si maltratau sotiile din cauza credintei, pana la urma au fost atinsi de Duhul Sfânt. Cand Biserica lui Dumnezeu se roaga, nimic nu este imposibil. Copiii rebeli s-au intors acasa cerand iertare parintilor, iar acesta, ca rezultat al rugaciunilor Bisericii. Daca fiecare persoana se roaga pentru persoana pe care o evanghelizeaza, iar Biserica se uneste cu el in rugaciune de mijlocire, o minune va avea loc cu siguranta.

De exemplu, orele de rugaciune din cursul saptamanii, ar trebuie sa se transforme in momente de marturisire. Fiecare va avea ocazia sa povesteasca despre lucrarea pe care o face cu altii si despre minunile pe care Dumnezeu le face in viata acestora. Aceste servicii divine ar trebui sa fie pline de fervoare, de dragoste. Dar aceasta nu va fi suficient. Biserica va trebuie sa aiba o data de botez. Aceasta este o alta activitate permanenta a unei Biserici angajata in atingerea idealului de evanghelizare. In clasa de botez, sa li se aseze alaturi si sa-i ajute sa gaseasca versetele biblice. In clasa va fi intotdeauna un instructor care va fi capabil sa dea invatatura necesara.

Bisericile care isi uita scopul existentei lor, se vor transforma in cluburi religioase. Se reunesc o data sau de doua ori pe saptamana pentru realizarea unor programe si nimic mai mult. Gandeste-te la directorii departamentelor care lucreaza la realizarea unor programe si nimic mai mult. Mediteaza la comportamentul unei astfel de Biserici. In timpul saptamanii directorii departamentelor lucreaza la pregatirea programului pentru sabbat. Distribue responsabilitati, organizeaza programul, cauta lucruri speciale, alege imnurile, etc. in fiecare zi dau telefoane pentru a aduce aminte persoanelor insarcinate cu diferite parti ale programului ca trebuie sa se pregateasca. Iar cand vine sabbatul, toti sunt prezenti si emotionati, dorind ca programul sa iasa bine. Si va reusi, cu siguranta, iar sabbatul ajunge la sfarsit, iar ei respira usurati multumind lui Dumnezeu ca totul a iesit bine.

Dar imediat intervine rutina si ei trebuie din nou sa se gandesca la pregatirea sabbatului urmator. Iti dai seama? Viata Bisericii care si-a pierdut din vedre adevaratul scop, consta doar in pregatirea de programe. Cativa se pregatesc, iar majoritatea sunt spectatori. Daca spectatorilor le-a placut, felicitati pe realizatori si revin

urmatorul sabat. Daca nu, incep sa critice si apoi vor cauta o alta biserică ce le poate oferi un program mai bun. Aceasta nu este viața adevărată a unei Biserici care are un scop. Nu, așa nu pot funcționa lucrurile.

Dacă o Biserică vrea să-și atingă adevăratul scop al existenței sale, trebuie să lucreze ca și o echipă. Iată ce ne spune Ecclésiastul 4,9-12:

“9 Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor.

10 Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul; dar vai de cine este singur, și cade, fără să aibă pe altul care să-l ridice!

11 Tot așa, dacă se culcă doi împreună, se încălzesc unul pe altul, dar cum are să se încălzească dacă e singur?

12 Și dacă se scoală cineva asupra unuia, doi pot să-i stea împotriva; și funia împletită în trei nu se rupe ușor.

“

Iti dai seama? Așa lucrează o Biserică adevărată, aceasta a fost maniera de lucru a Bisericii primare. Și tot așa va fi terminată lucrarea de către adevărată Biserică lucrătoare de azi. Trebuie să-și asume misiunea sa de evanghelizare, dar dacă își pierde scopul, se va afla în mare pericol. Isus nu iartă Bisericile care și-au pierdut din vedere adevăratul scop.

Intr-o anumită ocazie Domnul Isus a spus ceea ce găsim scris în Matei 5,13:

“13 Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decât să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.”

Aceasta este teribil! În aceste cuvinte, se găsește ideea care da sens lucrurilor. Absolut totul are un scop pentru care există. Scopul sării este acela de a da gust mâncării, dar dacă sarea nu mai are această proprietate, după cuvintele lui Isus *“numai este bună la nimic, decât să fie lepădată afară și călcată în picioare de oameni.”*

Deci, care este misiunea Bisericii? Predicarea Evangheliei! Și care ar trebui să fie destinul unei Biserici care nu-și îndeplinește rolul? Poate pare dur, dar Isus nu s-a gândit prea mult înainte să o spună: misiunea aparține membrului individual, dar și Bisericii în întregime. Degeaba lucrează membrii în mod individual, dacă Biserică nu are brațele deschise pentru a-și primi pe noii veniți. Fie ca Duhul Sfânt să lumineze înțelegerea noastră, pentru ca acest mesaj să nu fie doar o samantă plantată ci una care va aduce roade pentru viața veșnică.

Dumnezeu să te binecuvanteze.

*Traducere Gertrud Radu
Tehnoredactare Gabriel Radu
www.7adventist.com/studiu/*